

13. Abraham – słucham i ufam

Cele katechetyczne – wymagania ogólne:

- Zapoznanie dzieci z postacią Abrahama;
- Ukazanie przykładów na dawanie właściwych odpowiedzi Bogu;
- Kształtowanie umiejętności odpowiadania na słowo Boże zwłaszcza przez swoje postępowanie.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe:

- Uczeń poznaje podstawowe fakty z życia Abrahama;
- Potrafi wyjaśnić, dlaczego Abraham może uczyć nas słuchania Boga;
- Nazywa sytuacje w życiu codziennym, które wymagają zaufania Bogu i ludziom, słuchania Go i dania Mu odpowiedzi;
- Wie, dlaczego Bogu zawsze warto ufać;
- Zna *Akt wiary*.

Pojęcia, postaci:

Abraham, Izaak, powołanie, obietnica – przymierze, ofiara.

Wartości:

wiara, zaufanie, poświęcenie, miłość rodzinna i nadprzyrodzona.

Propozycja realizacji:

- 1.** Na początek warto wykorzystać wybrane opowiadanie czy bajkę o wyruszeniu w drogę w jakimś celu, o podjęciu ryzyka ze względu na zaufanie i miłość do kogoś.
- 2.** Lekcję można też rozpocząć od rozmowy o tym, jak wyglądało życie na ziemi 4 tys. lat temu. Należy nawiązać do postaci Abrahama (przemówił do niego Bóg; Rdz 15, 5–7).
- 3.** Przypomnienie, że Pismo Święte dzieli się na Stary i Nowy Testament. Ukazuje dzieje działania Boga w życiu konkretnych ludzi, ich reakcje na Boże wezwania. Ukazuje miłość Boga do człowieka w jego historii życia.
- 4.** Zaprezentowanie podstawowych faktów z życia Abrahama, do czego wezwał go Bóg (opuszczenie ziemi przodków, obietnica liczego potomstwa, wezwanie do ofiarowania syna Bogu). Omówienie tych wyda-

rzeń w kontekście posłuszeństwa Bogu i zaufania Mu. To Bóg wezwał Abrahama i pomógł mu podjąć powołanie. Bóg jest wierny przymierzu, obietnicy, jaką zawiera z człowiekiem. Wyciągnięcie wniosków, jakim człowiekiem był Abram.

5. Omówienie ilustracji z podręcznika, można też wykorzystać wybrane fragmenty filmu o Abrahamie. Można przygotować plansze w formacie A0, zadać dzieciom pytanie: *Co Bóg obiecał Abrahamowi?* Na planszy narysowana jest postać wędrowca z laską pasterską, przyklejamy obok kartki, na których wypisane są obietnice Boga. Nad głową człowieka umieszczamy trójkąt symbolizujący Boga z podpisem: *Dał obietnice.*

6. Wykonanie ćwiczeń z podręcznika.

7. Rozmowa z dziećmi: *Do kogo się zwracacie w trudnych sprawach? Jak Abram okazał Bogu zaufanie? (uwierzył, zrealizował usłyszane wezwanie).*

8. Powtórzenie wiadomości i modlitwa: *Akt wiary* i *Akt nadziei*. Dzieci w ciszy powierzają Bogu swoje trudne sprawy, proszą o pomoc w podejmowaniu ważnych decyzji.

9. Szukanie wspólnych wydarzeń z życia dzieci, kiedy Bóg wzywał je do podjęcia jakiegoś trudu, zadania, które wydawało im się prawie niemożliwe do wykonania. Katecheta może opowiedzieć dzieciom o historii czyjegoś życia; przekazać dzieciom świadectwo działania Boga w życiu człowieka, który zaufał wbrew nadziei.

10. Warto wykorzystać piosenkę: *Wierzę, lecz moja wiara Panie.*